



**Obudowa Multimedialna
Doradztwa Zawodowego**

Z A W Ó D

Technik inżynierii środowiska i melioracji

(311208)

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej.



**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny



Niniejszy materiał został przygotowany w ramach Projektu „Przygotowanie i udostępnienie multimedialnych zasobów wspierających proces doradztwa zawodowego” nr projektu POWR.02.14.00-00-1002/18 współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, Oś priorytetowa II Efektywne polityki publiczne dla rynku pracy, gospodarki i edukacji, Działanie 2.14 Rozwój narzędzi dla uczenia się przez całe życie.

Informacja zawodoznawcza dedykowana jest dla uczniów klas 4–8 szkół podstawowych, a także pracującej z uczniami kadry, która realizuje zadania z zakresu orientacji zawodowej i doradztwa zawodowego (szkoły i placówki systemu oświaty oraz ich organy prowadzące). Informacja jest elementem zasobów multimedialnych wspierających proces doradztwa zawodowego.

SPIS TREŚCI

SŁOWNIK	5
CZĘŚĆ I - OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE	9
1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE	10
2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH	11
NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE	12
DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO	13
CZĘŚĆ II - INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE	14
1. DANE ZAWODOZNAWCZE	14
SYNTEZA ZAWODU – TECHNIK INŻYNIERII ŚRODOWISKA I MELIORACJI	14
KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE	15
WARUNKI PRACY	15
PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE	16
PRZECIWWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE	16
PLUSY I MINUSY ZAWODU	17
TYPOWE DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY	18
TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY	18
TYPOWE DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY	19
2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE	21
ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE	22
MOŻLIWOŚCI KONTYNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – TECHNIK INŻYNIERII ŚRODOWISKA I MELIORACJI	22
3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY	22
ZAPOTRZEBOWANIE	22
ZAROBKI	26
4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ	28
SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE	28
PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY	29
CZĘŚĆ III - MATERIAŁY POMOCNICZE	30
1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH	30
PRZYDATNE LINKI	30
2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ	31



SŁOWNIK

Zawód – stanowi źródło dochodów i oznacza zestaw zadań (czynności) wyodrębnionych w wyniku społecznego podziału pracy, wymagających kompetencji nabytych w toku uczenia się lub praktyki. W zawodach szkolnictwa branżowego zostały wyodrębnione kwalifikacje. Zawody są zawodami jednokwalifikacyjnymi lub dwukwalifikacyjnymi.

Zadania zawodowe – to logiczny wycinek lub etap pracy w ramach zawodu o wyraźnie określonym początku i końcu. Układ czynności zawodowych powiązany jednym celem działania kończącym się określonym wytworem, usługą lub istotną decyzją. Jest to podstawowa jednostka aktywności zawodowej w ramach danego zawodu, stanowiąca logiczny zbiór czynności zawodowych o określonym celu i okresie realizacji, umożliwiający sporządzenie opisu zawodu.

Szkoła ponadpodstawowa – to czteroletnie liceum ogólnokształcące, pięcioletnie technikum oraz trzyletnia branżowa szkoła I stopnia - typy szkół, do których uczęszcza się po zakończeniu edukacji na poziomie podstawowym. Szkoły ponadpodstawowe to również: trzyletnia szkoła specjalna przysposabiająca do pracy, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna dla osób posiadających wykształcenie średnie lub wykształcenie średnie branżowe, o okresie nauczania nie dłuższym niż 2,5 roku.

Liceum ogólnokształcące – typ ponadpodstawowej szkoły czteroletniej, której ukończenie daje wykształcenie średnie i umożliwia uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Technikum – typ ponadpodstawowej szkoły pięcioletniej kształcącej w zawodzie, której ukończenie umożliwia uzyskanie świadectwa

dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego oraz uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminów zawodowych w danym zawodzie oraz dalsze kształcenie na studiach wyższych lub w szkołach policealnych.

Branżowa szkoła I stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły trzyletniej kształcącej w zawodzie, której ukończenie daje wykształcenie zasadnicze branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, a także dalsze kształcenie w branżowej szkole II stopnia kształcącej w zawodzie, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia lub w liceum ogólnokształcącym dla dorosłych począwszy od klasy II.

Branżowa szkoła II stopnia – typ ponadpodstawowej szkoły dwuletniej, do której można uczęszczać po ukończeniu branżowej szkoły I stopnia. Ukończenie branżowej szkoły II stopnia daje wykształcenie średnie branżowe i umożliwia uzyskanie dyplomu zawodowego w zawodzie nauczonym na poziomie technika, w którym wyodrębniono kwalifikację wspólną dla zawodu nauczanego w branżowej szkole I i II stopnia, po zdaniu egzaminu zawodowego w danym zawodzie, oraz uzyskanie świadectwa dojrzałości po zdaniu egzaminu maturalnego. W technikum, w zawodzie dwukwalifikacyjnym, w większości przypadków pierwsza kwalifikacja jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole I stopnia, natomiast druga kwalifikacja z technikum jest kwalifikacją zawodową nauczaną w branżowej szkole II stopnia. Po ukończeniu branżowej szkoły II stopnia możliwa jest dalsza edukacja w szkołach policealnych, a po zdaniu egzaminu maturalnego także na studiach wyższych.

Szkoły prowadzące kształcenie zawodowe

– szkoły kształcące w zawodach szkolnictwa branżowego to: pięcioletnie technikum, trzyletnia branżowa szkoła I stopnia, dwuletnia branżowa szkoła II stopnia oraz szkoła policealna kształcąca w zależności od zawodu od 1 roku do 2,5 lat.

Egzamin maturalny – egzamin państwowy przeprowadzany wśród absolwentów szkół ponadpodstawowych (liceów ogólnokształcących, techników i branżowych szkół II stopnia) po zdaniu którego uzyskuje się świadectwo dojrzałości. Jego rolą w aktualnym systemie szkolnictwa wyższego jest również zastąpienie egzaminów wstępnych na uczelnie wyższe.

Egzamin zawodowy - egzamin umożliwiający uzyskanie certyfikatu kwalifikacji zawodowej w zakresie jednej kwalifikacji, a w przypadku uzyskania certyfikatów kwalifikacji zawodowych ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadania wykształcenia zasadniczego zawodowego, wykształcenia zasadniczego branżowego, wykształcenia średniego branżowego lub wykształcenia średniego – również dyplomu zawodowego.

Praktyczna nauka zawodu – rodzaj obowiązkowych zajęć edukacyjnych organizowanych przez szkoły prowadzące kształcenie zawodowe w formie zajęć praktycznych oraz w formie praktyk zawodowych. Zajęcia praktyczne organizuje się dla uczniów w celu opanowania przez nich umiejętności zawodowych niezbędnych do podjęcia pracy w danym zawodzie, a w przypadku zajęć praktycznych odbywanych u pracodawców - również w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy. Praktyki zawodowe organizuje się dla uczniów w celu zastosowania i pogłębienia zdobytej wiedzy i umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy.

Kwalifikacja – zestaw efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kom-

petencji społecznych nabytych w edukacji formalnej, pozaformalnej lub poprzez uczenie się nieformalne, zgodnych z ustalonymi dla danej kwalifikacji wymaganiami, których osiągnięcie zostało sprawdzone w walidacji oraz formalnie potwierdzone przez dany podmiot (świadectwem, dyplomem, zaświadczeniem).

Kwalifikacja w zawodzie – wyodrębniony w danym zawodzie zestaw oczekiwanych efektów kształcenia, których osiągnięcie potwierdza certyfikat kwalifikacji zawodowej wydany przez okręgową komisję egzaminacyjną, po zdaniu egzaminu zawodowego w zakresie jednej kwalifikacji. Kwalifikacje w zawodzie wyodrębnione w ramach poszczególnych zawodów są opisane w podstawie programowej kształcenia w zawodach jako zestawy oczekiwanych efektów kształcenia: wiedzy, umiejętności zawodowych oraz kompetencji personalnych i społecznych, pozwalający na samodzielne wykonywanie zadań zawodowych oraz kryteriów weryfikacji efektów kształcenia, czyli opisanych wymagań, które potwierdzą osiągnięcie efektów kształcenia w danej kwalifikacji.

Kwalifikacyjny Kurs Zawodowy (KKZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie jednej kwalifikacji, którego ukończenie umożliwia przystąpienie do egzaminu zawodowego w zakresie tej kwalifikacji.

Kurs Umiejętności Zawodowych (KUZ) – kurs, którego program nauczania uwzględnia: podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego w zakresie jednej z części efektów kształcenia wyodrębnionych w ramach danej kwalifikacji albo efekty kształcenia właściwe dla dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego.

Europejska Rama Kwalifikacji (ERK) – to struktura poziomów kwalifikacji stanowiąca układ odniesienia dla krajowych ram kwalifi-

kacji, umożliwiającą pośrednie porównywanie kwalifikacji uzyskiwanych w różnych krajach. Została ona przedstawiona w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady.

Polska Rama Kwalifikacji (PRK) – opis ośmiu wyodrębnionych w Polsce poziomów kwalifikacji odpowiadających odpowiednim poziomom europejskich ram kwalifikacji, o których mowa w załączniku II do zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady. z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (Dz. Urz. UE C 111 z 06.05.2008, str. 1), sformułowany za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się dla kwalifikacji na poszczególnych poziomach, ujętych w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – zakres i stopień złożoności wymaganych efektów uczenia się dla kwalifikacji danego poziomu, sformułowanych za pomocą ogólnych charakterystyk efektów uczenia się.

Rzemiosło – zawodowe wykonywanie działalności gospodarczej przez:

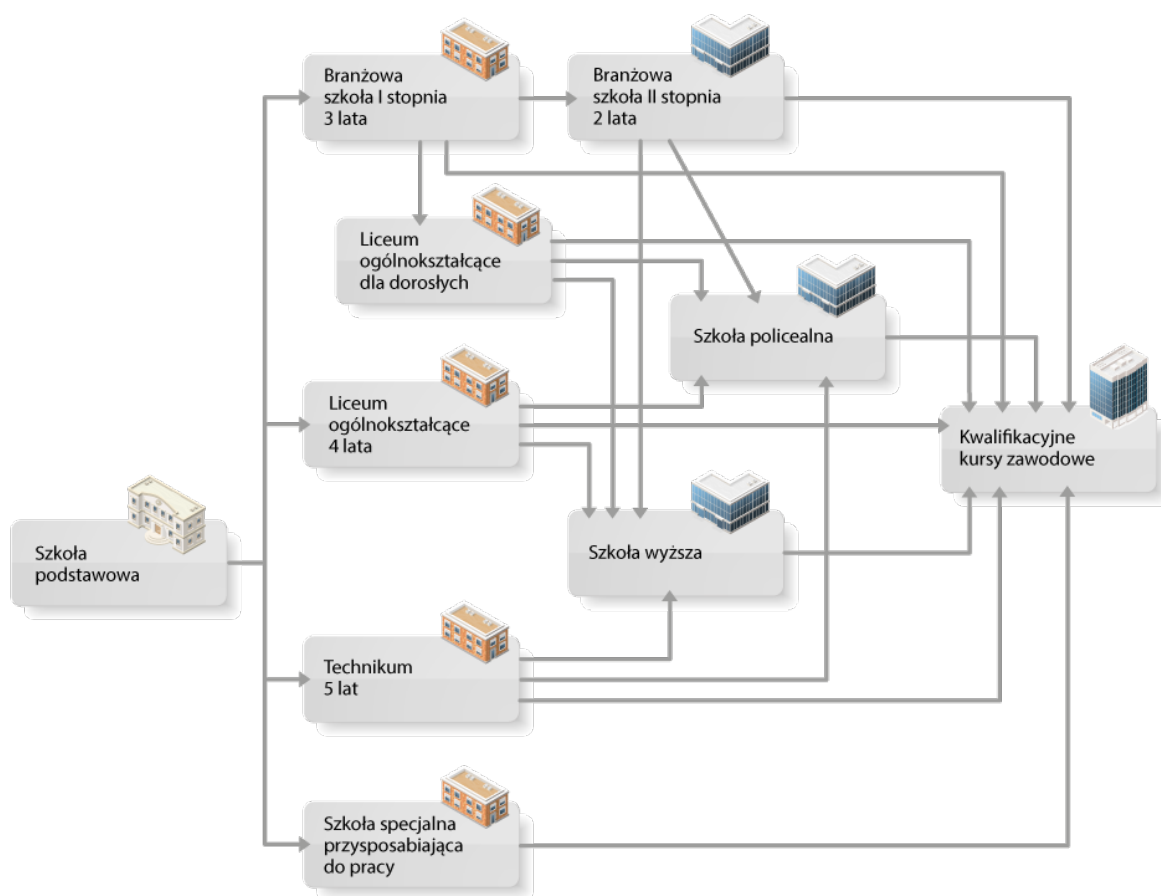
1. osobę fizyczną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji tej osoby i jej pracy własnej, w imieniu własnym i na rachunek tej osoby – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub
2. wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej – jeżeli spełniają oni indywidualnie i łącznie warunki określone w pkt 1 lub
3. spółkę jawną, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub
4. spółkę komandytową osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub
5. spółkę komandytowo–akcyjną osób fizycznych, z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust.1 pkt 2 lub 3, wszystkich wspólników i ich pracy własnej – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub
6. jednoosobową spółkę kapitałową, powstałą na podstawie art. 551 §5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. z 2019r. poz. 505) w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, wykonującego we własnym imieniu działalność gospodarczą, z wykorzystaniem swoich zawodowych kwalifikacji i pracy własnej – jeżeli powstała spółka jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców lub
7. spółkę, o której mowa w pkt 3–5, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, przynajmniej jednego wspólnika i jego pracy własnej, pod warunkiem, że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika lub
8. wspólników spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji przynajmniej jednego wspólnika i jego pracy własnej, pod warunkiem,

że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika oraz wszyscy wspólnicy łącznie są mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

CZĘŚĆ I – OGÓLNE INFORMACJE O SYSTEMIE KSZTAŁCENIA W POLSCE

System oświaty w Polsce przewiduje różne poziomy i formy nauki. Po ukończeniu każdego etapu kształcenia uczeń samodzielnie lub wraz z rodzicami, podejmuje decyzję o wyborze dalszej drogi kształcenia. Poniżej przedstawiamy schemat, który pokazuje, jakie są możliwości kształcenia w Polsce.

Schemat kształcenia w Polsce obowiązujący od 1 września 2019 r.



Źródło: <http://doradztwo.ore.edu.pl/sciezka-ksztalcenia/>

1. STRUKTURA UCZENIA W POLSCE

Struktura uczenia w Polsce obejmuje:

1. WCZESNĄ EDUKACJĘ I OPIEKĘ

- placówki dla dzieci w wieku 0-3 lata: żłobki, kluby dziecięce,
- placówki dla dzieci w wieku 3-6 lat: przedszkola, oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, zespoły wychowania przedszkolnego, punkty przedszkolne.

2. SZKOLNICTWO PODSTAWOWE

- 8-letnią szkołę podstawową.

3. SZKOLNICTWO PONADPODSTAWOWE

- 4-letnie liceum ogólnokształcące,
- 5-letnie technikum,
- 3-letnią branżową szkołę pierwszego stopnia,
- 2-letnią branżową szkołę drugiego stopnia,
- 3-letnią szkołę specjalną przysposabiającą do pracy.

4. KSZTAŁCENIE W RZEMIOŚLE

- prowadzone w formie nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy.

5. SZKOLNICTWO WYŻSZE

- studia licencjackie,
- studia inżynierskie,
- uzupełniające studia magisterskie,
- jednolite studia magisterskie,
- studia doktoranckie.

6. KSZTAŁCENIE DOROSŁYCH

- szkołę podstawową dla dorosłych (7 i 8 klasa),
- 4-letnie liceum ogólnokształcące dla dorosłych,
- szkołę policealną o okresie nauki od 1 roku do 2,5 lat,
- kwalifikacyjne kursy zawodowe,
- kursy umiejętności zawodowych.

Wprowadzenie branżowej szkoły I stopnia, w miejsce zasadniczej szkoły zawodowej, nastąpiło 1 września 2017 r. Wprowadzenie branżowej szkoły II stopnia dla absolwentów branżowej szkoły I stopnia nastąpi w roku szkolnym 2020/2021.

Nauka w Polsce jest obowiązkowa do ukończenia 18 roku życia.

W polskim systemie edukacji oddzielono obowiązek szkolny i obowiązek nauki. Obowiązek szkolny (tj. obowiązek uczęszczania do 8-letniej szkoły podstawowej) oznacza ukończenie szkoły podstawowej.

Obowiązek nauki dotyczy młodzieży do ukończenia 18 roku życia i może być realizowany w szkole ponadpodstawowej lub poprzez odbywanie przygotowania zawodowego u pracodawcy.

2. UZYSKIWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH

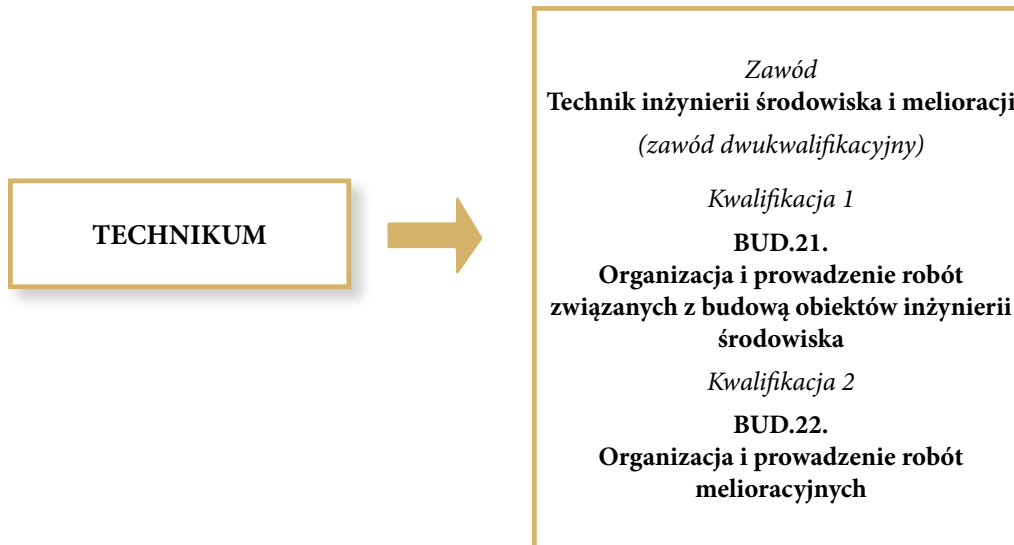
Uzyskiwanie kwalifikacji zawodowych możliwe jest w różnych formach. Kwalifikacje nadawane są w systemie oświaty i szkolnictwa wyższego, a podstawą prawną regulującą uzyskiwanie kwalifikacji są m. in. następujące akty prawne:

- ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1481 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1148 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz. U. 2019 r. poz. 316 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (tj. Dz. U. 2019 r. poz. 991 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie kształcenia ustawicznego w formach pozaszkolnych (tj. Dz. U. 2019 r. poz. 652 z późn. zm.), ustawa o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji z dnia 22 grudnia 2015 r. (tj. Dz. U. 2018 r. poz. 2153 z późn. zm.),
- rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 28 sierpnia 2019 r. w sprawie szczególnych warunków i sposobu przeprowadzania egzaminu zawodowego oraz egzaminu potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie (tj. Dz. U. 2019 r. poz. 1707 z późn. zm.).

NABYWANIE I POTWIERDZANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

W branżowych szkołach I stopnia są nauczane zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację.

W szkołach policealnych przeważają zawody, w których wyodrębniono jedną kwalifikację, a w technikach – zawody mogą mieć maksymalnie dwie kwalifikacje. Jedna kwalifikacja może stanowić składową kilku zawodów – kwalifikacje wyodrębnione w zawodach jednokwalifikacyjnych często stanowią składową zawodów dwukwalifikacyjnych.



Uczniowie w trakcie nauki w branżowych szkołach I stopnia (w tym młodociani pracownicy zatrudnieni u pracodawcy niebędącego rzemieślnikiem), w technikach, branżowych szkołach II stopnia oraz w szkołach policealnych, przystępują do egzaminów zawodowych w danych zawodach. Do tego samego egzaminu przystąpić mogą również uczniowie branżowych szkół I stopnia (będący młodocianymi pracownikami zatrudnionymi u pracodawcy będącego rzemieślnikiem) oraz uczestnicy kwalifikacyjnego kursu zawodowego (jednej z pozaszkolnych form kształcenia).

Kwalifikacje w zawodzie można nabywać także na kwalifikacyjnych kursach zawodowych.

Kwalifikacyjny kurs zawodowy jest prowadzony według programu nauczania uwzględniającego podstawę programową kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego, w zakresie wybranej kwalifikacji.

Kwalifikacyjne kursy zawodowe mogą być prowadzone przez szkoły w zakresie zawodów, w których kształcą oraz w zakresie innych zawodów przypisanych do tej samej branży. Po ukończeniu kwalifikacyjnego kursu zawodowego, absolwenci kursu mogą przystąpić do egzaminu zawodowego w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie celem uzyskania certyfikatu kwalifikacji zawodowej. Warunkiem uzyskania dyplomu zawodowego jest zdanie egzaminów ze wszystkich kwalifikacji wyodrębnionych w danym zawodzie oraz posiadanie właściwego dla danego zawodu poziomu wykształcenia.

Kwalifikacje w zawodzie można także uzyskać w trybie tzw. eksternistycznych egzaminów

zawodowych, do których mogą przystąpić osoby, które co najmniej dwa lata kształciły się lub co najmniej dwa lata pracowały w danym zawodzie. Możliwość taka dotyczy większości kwalifikacji zawodowych (poza przede wszystkim zawodami z branży opieki zdrowotnej).

Egzamin zawodowy w zakresie danej kwalifikacji w zawodzie przeprowadzany jest w tym samym terminie i na tych samych zasadach zarówno dla uczniów i absolwentów szkół, jak i dla słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych czy eksternów (osób które chcą potwierdzić swoje kwalifikacje zawodowe nabyte w trakcie pracy lub po co najmniej 2 latach kształcenia w danym zawodzie).

Egzaminy zawodowe przeprowadzają Okręgowe Komisje Egzaminacyjne (OKE).

DODATKOWE UMIEJĘTNOŚCI ZAWODOWE W ZAKRESIE WYBRANYCH ZAWODÓW SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO

Szkoła prowadząca kształcenie zawodowe może zaoferować uczniowi przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych w zakresie wybranych zawodów, dodatkowych umiejętności zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

W szkole przygotowanie do nabycia dodatkowych umiejętności zawodowych, podobnie jak przygotowanie do nabycia dodatkowych uprawnień zawodowych lub kwalifikacji rynkowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji, może być realizowane w wymiarze wynikającym z różnicy między sumą godzin obowiązkowych zajęć edukacyjnych z zakresu kształcenia zawodowego określoną w ramowym planie nauczania dla danego typu szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe a minimalną liczbą godzin kształcenia zawodowego dla kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie szkolnictwa branżowego określoną w podstawie programowej kształcenia danym w zawodzie szkolnictwa branżowego.

CZĘŚĆ II – INFORMACJE ZAWODOZNAWCZE

1. DANE ZAWODOZNAWCZE

SYNTEZA ZAWODU - TECHNIK INŻYNIERII ŚRODOWISKA I MELIORACJI

Synteza zawodu	<p><i>Organizuje i prowadzi roboty związane z budową obiektów gospodarki wodnej oraz uczestniczy w przygotowaniu harmonogramów robót wodno-inżynierskich. Kieruje pracami związanymi z utrzymaniem obiektów gospodarki wodnej poprzez nadzór nad ich eksploatacją, konserwacją i modernizacją. Zajmuje się organizowaniem i prowadzeniem robót związanych z budową obiektów gospodarki odpadami. Organizuje i prowadzi roboty związane z budową dróg dojazdowych do gruntów rolnych. Wykonuje prace związane z organizowaniem i prowadzeniem robót związanych z regulacją cieków wodnych oraz budową obiektów przeciwpowodziowych. Przeprowadza prace związane z odwadnianiem i nawadnianiem użytków rolnych.</i></p>
-----------------------	---

Do zawodu technik inżynierii środowiska i melioracji (kwalifikacja pełna) przypisany jest IV poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK).



GŁÓWNE ZADANIA ZAWODOWE

Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie w zawodzie technik inżynierii środowiska i melioracji powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

1. w zakresie kwalifikacji BUD.21. Organizacja i prowadzenie robót związanych z budową obiektów inżynierii środowiska:
 - a. organizowania i prowadzenia robót związanych z budową obiektów gospodarki wodno-ściekowej,
 - b. organizowania i prowadzenia robót związanych z budową obiektów gospodarki odpadami,
 - c. organizowania i prowadzenia robót związanych z budową dróg dojazdowych do gruntów rolnych i leśnych;
2. w zakresie kwalifikacji BUD.22. Organizacja i prowadzenie robót melioracyjnych:
 - a. organizowania i prowadzenia robót związanych z regulacją małych cieków wodnych oraz budową obiektów przeciwpowodziowych,

- b. organizowania i prowadzenia robót związanych z odwadnianiem terenów,
- c. nawadniania użytków rolnych,
- d. organizowania i prowadzenia robót związanych z wykonywaniem stawów rybnych.

KWALIFIKACJE WYODRĘBNIONE W ZAWODZIE

W zawodzie technik inżynierii środowiska i melioracji wyodrębniono dwie kwalifikacje cząstkowe:

Symbol kwalifikacji z klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego	Nazwa kwalifikacji	Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji – kwalifikacja cząstkowa w zawodzie
BUD.21.	Organizacja i prowadzenie robót związanych z budową obiektów inżynierii środowiska	4.
BUD.22.	Organizacja i prowadzenie robót melioracyjnych	4.



WARUNKI PRACY

Po zdobyciu zawodu będziesz pracował:

- zarówno w terenie, jak i w pomieszczeniach biurowych przy sporządzaniu dokumentacji technicznej lub projektowaniu oraz w sterowniach np. oczyszczalni ścieków,
- w zmiennych warunkach atmosferycznych,
- w stałych godzinach pracy (z wyjątkiem sytuacji nadzwyczajnych, awarii),
- w ruchu, związanym z koniecznością przemieszczania się po terenie oraz w siedzącej pozycji ciała,
- we współpracy z użytkownikami systemów wodno–melioracyjnych, kontrahentami instytucjonalnymi, nadzorem technicznym,
- indywidualnie lub w zespole, kierując pracami ekip roboczych,
- używając nowoczesny sprzęt i specjalistyczne oprogramowania komputerowe do prowadzenia dokumentacji technicznej, projektowania (np. AutoCad).



PREFEROWANE W ZAWODZIE PREDYSPOZYCJE

W zawodzie technik inżynierii środowiska i melioracji preferowane są następujące predyspozycje:

- sprawność psychofizyczna,
- dobra orientacja topograficzna,
- wyobraźnia przestrzenna,
- pamięć wzrokowa,
- spostrzegawczość,
- podzielność uwagi,
- odpowiedzialność,
- rzetelność,
- systematyczność,
- umiejętność analitycznego myślenia,
- zdolność przewidywania zagrożeń i adekwatnego reagowania na nie,
- komunikatywność,
- umiejętność współpracy z innymi,
- zdolność do kierowania pracą zespołu pracowników,
- umiejętność efektywnego planowania,
- umiejętność zarządzania czasem,
- zdolność podejmowania decyzji,
- umiejętność rozwiązywania problemów technicznych,
- otwartość na zmiany, nowości.



PRZECIWWSKAZANIA DO ROZPOCZĘCIA PRACY I KSZTAŁCENIA W DANYM ZAWODZIE LUB SZKOLE

Do przeciwwskazań wykonywania zawodu technik inżynierii środowiska i melioracji należą:

- choroby i dysfunkcje narządu ruchu,
- choroby reumatyczne,
- choroby i zaburzenia neurologiczne (padaczka, zawroty głowy, zaburzenia zmysłu równowagi),

- choroby układu sercowo–naczyniowego,
- choroby układu oddechowego,
- alergie i uczulenia,
- wady wzroku (astygmatyzm, brak widzenia obuocznego, daltonizm),
- wady słuchu,
- niska wydolność fizyczna.



PLUSY I MINUSY ZAWODU

PLUSY ZAWODU	MINUSY ZAWODU
<ul style="list-style-type: none"> • możliwość realizowania się w pracy łączącej zainteresowania z obszaru technicznego (tj. budownictwa) z obszarem przyrodniczym (tj. ochrona środowiska, ekologia), • możliwość poszerzania wiedzy i doświadczenia zawodowego w zakresie wielu pokrewnych branż np. budownictwa ogólnego i wodnego, geodezji, geologii, meteorologii, • możliwość podejmowania nierutynowych, interesujących ze względu na różnorodność zadań i niepowtarzalność realizowanych przedsięwzięć, • możliwość wykonywania pracy zarówno w kraju, jak i za granicą, • możliwość prowadzenia własnej działalności gospodarczej w zakresie usług wodno–melioracyjnych. 	<ul style="list-style-type: none"> • konieczność wykonywania pracy wymagającej częstych pobytów w terenie, poza stacjonarnym stanowiskiem pracy, • narażenie na choroby reumatyczne w związku z częstym przebywaniem w warunkach zwiększonego zawilgocenia, • trudność z wykonywaniem zadań zawodowych, jeśli: <ul style="list-style-type: none"> — kandydat nie posiadał umiejętności w zakresie komunikacji interpersonalnej, nadzorowania prac zespołu, egzekwowania oczekiwań, — kandydat do pracy nie posiada zainteresowań technicznych i trudniej jest mu rozwiązywać problemy tej natury czy korzystać z dokumentacji technicznej, — kandydat do pracy nie posiada zdolności do przewidywania zagrożeń i do efektywnego reagowania w ich obliczu.



TYPOWE DLA ZAWODU MIEJSCA PRACY

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik inżynierii środowiska i melioracji może podejmować pracę w:

- przedsiębiorstwach wodociągowych i kanalizacyjnych,
- wydziałach gospodarki komunalnej lub gospodarki środowiskiem administracji państwowej,
- przedsiębiorstwach melioracyjnych,
- przedsiębiorstwach geodezyjnych,
- stacjach uzdatniania wody,
- oczyszczalniach ścieków,
- biurach projektowych inżynierii środowiska.

Absolwent może założyć własną działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług wodno-melioracyjnych.



TYPOWE DLA ZAWODU STANOWISKA PRACY

Do typowych stanowisk pracy tego zawodu należą:

- specjalista ds. gospodarki wodnej,
- specjalista budowy i eksploatacji sieci wodociągowych,
- specjalista eksploatacji sieci kanalizacyjnych,
- specjalista eksploatacji obiektów ochrony środowiska,
- konserwator obiektów wodno-kanalizacyjnych,
- konserwator budowli i urządzeń hydrotechnicznych,
- brygadzista robót odwodnieniowych,
- referent ds. melioracji wodnych.



TYPY DLA ZAWODU WYPOSAŻENIE STANOWISK PRACY

Miejsce pracy technika inżynierii środowiska i melioracji znajduje się w terenie, a także w pomieszczeniach biurowych, w których zajmuje się dokumentacją. Podstawowe wyposażenie stanowiska pracy w biurze to komputer ze specjalistycznym oprogramowaniem, natomiast w terenie to urządzenia pomiarowe oraz narzędzia ręczne do prac hydrotechnicznych. Technik zarządza także pracą specjalistycznych maszyn i urządzeń budowlanych.

Wyposażenie stanowiska pracy

Wyposażenie stanowiska zależy od miejsca wykonywania czynności zawodowych oraz rodzaju wykonywanej pracy. W obrębie najbardziej podstawowego wyposażenia stanowiska pracy można wyróżnić:

- narzędzia podręczne,
- maszyny i urządzenia budowlane,
- materiały np. budowlane, instalacyjne,
- narzędzia pomiarowe,
- ochronna odzież robocza,
- apteczka.

NARZĘDZIA PODRĘCZNE

- komputer ze specjalistycznym oprogramowaniem,
- ręczne narzędzia budowlane,
- narzędzia hydrauliczne,
- elektronarzędzia.

MASZYNY I URZĄDZENIA BUDOWLANE

Na swoim stanowisku pracy technik inżynierii środowiska i melioracji ma styczność z następującym sprzętem:

- koparki – maszyny do wykonywania robót ziemnych, m.in. wykopów, skarpowania,
- pogłębiarki – jednostki pływające do pogłębiania dna rzek, stawów,
- ładowarki – maszyny do załadunku i przewożenia nadmiaru ziemi, zanieczyszczeń,
- spychacze – maszyny wykorzystywane do wyrównywania powierzchni terenu, robienia płytkich wykopów,

- walce – maszyny do ubijania gruntów w robotach ziemnych,
- betoniarki – urządzenia budowlane do mieszania cementu, wody oraz piasku i żwiru w celu utworzenia jednorodnej masy,
- agregaty prądotwórcze – urządzenia elektroenergetyczne stanowiące samodzielne źródło prądu,
- pompy – urządzenia będące przenośnikami cieczy (przetłaczają ciecz przez instalację z poziomu niższego na wyższy).

MATERIAŁY

- kieszki faszynowe – element budowlany składający się z uformowanej i ułożonej wzdłuż osi wiązki faszyny (tj. gałązek drzew i krzewów liściastych i iglastych) przewiązanej drutem w określonych odstępach,
- siatki,
- paliki,
- dreny ceramiczne – rury o średnicy od 5 do 16 cm do odprowadzanie nadmiaru wód gruntowych, ułatwiające regulację gospodarki wodnej na terenach uprawowych.

NARZĘDZIA POMIAROWE

- sprzęt geodezyjny: niwelatory laserowe, niwelatory rurowe – nowoczesne instrumenty pomiarowe do wyznaczania różnic wysokości (niwelacji) i wytyczania linii prostych,
- dalmierz to przyrząd elektroniczny do pomiaru odległości,
- wodowskaz – narzędzie do pomiaru poziomu wody w rzece,
- młynek hydrometryczny – narzędzie do pomiaru prędkości płynącej wody w rzece,
- kamera podwodna – przyrząd do sprawdzania i kontrolowania dna cieku wodnego.

OCHRONNA ODZIEŻ ROBOCZA

Na swoim stanowisku pracy technik inżynierii środowiska i melioracji ma styczność z następującym sprzętem:

- odzież robocza (np. kombinezony, rękawice, obuwie gumowe - wodery, antypoślizgowe),
- ochrony słuchu (wkładki, nauszники lub hełmy przeciwhałasowe),
- okulary ochronne i osłony twarzy,
- kaski ochronne.



Zdjęcie z filmu stanowiącego oprawę multimedialną do niniejszej informacji zawodoznawczej.

2. MOŻLIWOŚCI KSZTAŁCENIA W ZAWODZIE

ŚCIEŻKA UZYSKANIA KWALIFIKACJI NIEZBĘDNYCH DO WYKONYWANIA ZAWODU TECHNIK INŻYNIERII ŚRODOWISKA I MELIORACJI

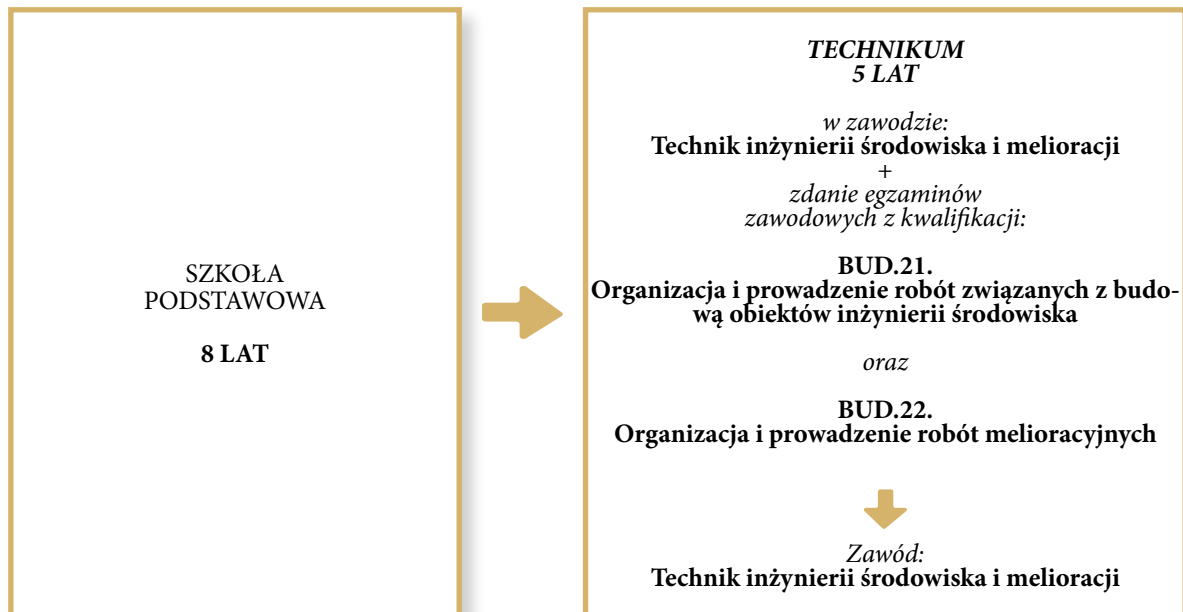
Po ukończeniu 8-letniej szkoły podstawowej można podjąć naukę w 5-letnim technikum w zawodzie technik inżynierii środowiska i melioracji.

Podczas nauki umiejętności praktyczne uczeń zdobywa w szkolnych pracowniach (dokumentacji, inżynierii środowiska oraz melioracji wodnych) oraz w centrach kształcenia zawodowego i w miejscach realizacji praktyk zawodowych: przedsiębiorstwach zajmujących się wykonywaniem melioracji i budową obiektów inżynierii środowiska oraz w innych podmiotach stanowiących potencjalne miejsce zatrudnienia absolwentów szkół prowadzących kształcenie w zawodzie.

Przystąpienie w trakcie nauki do egzaminów zawodowych w zakresie kwalifikacji BUD.21. Organizacja i prowadzenie robót związanych z budową obiektów inżynierii środowiska oraz BUD.22. Organizacja i prowadzenie robót melioracyjnych i zdanie tych egzaminów umożliwia, po ukończeniu szkoły, uzyskanie dyplomu zawodowego w tym zawodzie.

ŚCIEŻKI UZYSKIWANIA KWALIFIKACJI W ZAWODZIE

Ścieżka 1



MOŻLIWOŚCI KONTYNUACJI NAUKI LUB UZUPEŁNIANIA KWALIFIKACJI – TECHNIK INŻYNIERII ŚRODOWISKA I MELIORACJI

Kursy i szkolenia doształcające

Każdy technik inżynierii środowiska i melioracji powinien ustawicznie doształcać się i doskonalić swoje kompetencje. Może poszerzać je poprzez udział w szkoleniach z zakresu np.: nowych technologii hydrotechnicznych, przepisów z zakresu ochrony środowiska, sposobów niwelowania zanieczyszczeń wód czy zapobiegania suszy hydrologicznej, a także poprzez uczestnictwo w targach, kongresach branżowych.

Może także uzupełniać kwalifikacje cząstkowe poprzez udział w kwalifikacyjnych kursach zawodowych o charakterze pokrewnym do posiadanych kwalifikacji lub uzupełniać kwalifikacje rynkowe np. w zakresie obsługi specjalistycznego oprogramowania do projektowania, zarządzania zespołem, przygotowywania ofert przetargowych.

3. SYTUACJA ZAWODU NA RYNKU PRACY

ZAPOTRZEBOWANIE

Występowanie realnych czynników zagrażających bezpieczeństwu i zdrowiu społeczności lokalnych takich jak: zanieczyszczenia wód gruntowych i powierzchniowych, niekontrolowane wycieki ścieków, zalania, podtopienia oraz brak wody powoduje, że zapotrzebowanie na techników inżynierii środowiska i melioracji wciąż rośnie.

Absolwent tego kierunku bez doświadczenia zawodowego najczęściej może podjąć pracę

w miejscu praktyk odbywanych w trakcie edukacji. Może znaleźć zatrudnienie jako pracownik wielu przedsiębiorstw zajmujących się gospodarką wodno-melioracyjną i ochroną środowiska. Po zdaniu matury może kontynuować naukę na studiach wyższych m.in. na kierunkach: inżynieria środowiska, budownictwo wodne, ochrona środowiska.

PROGNOZA ZAPOTRZEBOWANIA NA PRACOWNIKÓW W ZAWODACH SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO NA KRAJOWYM I WOJEWÓDZKIM RYNKU PRACY

Prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego została opublikowana obwieszczeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 stycznia 2020 r. w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy.

Prognoza stanowi syntetyczne ujęcie różnych źródeł opisujących tendencje na rynku pracy w odniesieniu do strategii rozwoju państwa i regionów. Celem prognozy jest dostarczenie informacji do kształtowania oferty szkolnictwa branżowego we właściwy sposób do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy, a co za tym idzie dopasowanie oferty szkolnictwa branżowego do potrzeb krajowego i wojewódzkiego rynku pracy.

W dokumencie można znaleźć uporządkowany alfabetycznie wykaz zawodów szkolnictwa branżowego, na które - ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa - prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na krajowym rynku pracy. W zestawieniu znajdują się również dane dotyczące rynku pracy w poszczególnych województwach, dla zawodów dla których prognozowane jest istotne i umiarkowane zapotrzebowanie na pracowników.

Prognoza taka ma ukazywać się corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

1. Zawód technik inżynierii środowiska i melioracji w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2020/2021 nie ma zawodu technik inżynierii środowiska i melioracji wśród zawodów, dla których ze względu na znaczenie dla rozwoju państwa, prognozowane jest szczególne zapotrzebowanie na pracowników na krajowym rynku pracy.

2. Zawód technik inżynierii środowiska i melioracji w prognozie zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na wojewódzkim rynku pracy.

W prognozie na rok szkolny 2020/2021 dla zawodu technik inżynierii środowiska i melioracji zapotrzebowanie na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na poszczególnych wojewódzkich rynkach pracy przedstawia się następująco:

Województwo	Istotne zapotrzebowanie	Umiarkowane zapotrzebowanie
dolnośląskie	-	TAK
kujawsko-pomorskie	TAK	-
lubelskie	-	TAK
lubuskie	-	TAK
łódzkie	-	TAK
małopolskie	TAK	-
mazowieckie	-	TAK
opolskie	-	TAK
podkarpackie	TAK	-
podlaskie	-	TAK
pomorskie	TAK	-
śląskie	TAK	-
świętokrzyskie	TAK	-
warmińsko-mazurskie	TAK	-
wielkopolskie	TAK	-
zachodniopomorskie	TAK	-

Prognoza zapotrzebowania wg danych GUS na zawód: Technik inżynierii środowiska i melioracji								
OBSZAR	Ilość jednostek, które wykazały zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość zatrudnionych w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które wykazały poszukiwanie pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość poszukiwanych pracowników w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Ilość pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie rocznej) w zawodach zgodnie z KZSZ	ilość jednostek, które planują przyjęcia pracowników (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ	Liczba pracowników - planowane przyjęcia (w perspektywie trzyletniej) w zawodach zgodnie z KZSZ
Kraj	1266	4032	230	509	213	415	188	436
Województwo dolnośląskie	72	225	1	1	2	3	2	5
Województwo kujawsko-pomorskie	87	279	1	5	1	3	1	10
Województwo lubelskie	57	511	0	0	6	6	0	0
Województwo lubuskie	19	116	9	9	16	16	9	9
Województwo łódzkie	27	70	1	1	7	7	0	0
Województwo małopolskie	83	199	2	2	0	0	1	2
Województwo mazowieckie	376	769	3	3	3	5	2	2
Województwo opolskie	9	23	0	0	0	0	0	0
Województwo podkarpackie	33	78	0	0	11	11	11	33
Województwo podlaskie	10	17	0	0	0	0	0	0
Województwo pomorskie	53	371	23	128	5	28	3	25
Województwo śląskie	76	467	18	24	3	16	2	36
Województwo świętokrzyskie	31	73	1	1	0	0	0	0

Województwo warmińsko- mazurskie	18	43	2	2	1	1	0	0
Województwo wielkopolskie	231	429	163	326	158	319	157	314
Województwo zachodniopo- morskie	84	362	6	7	0	0	0	0

KZSZ — Klasyfikacja Zawodów Szkolnictwa Zawodowego

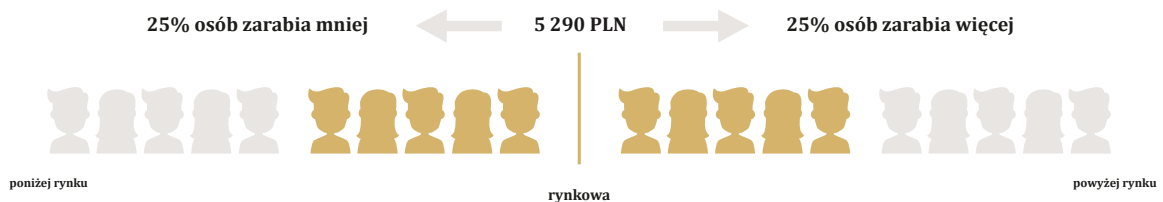
Źródło: Główny Urząd Statystyczny „Zapotrzebowanie rynku pracy na zawody z systemu szkolnictwa zawodowego” 2018.



ZAROBKI

Zarobki osób zatrudnianych na stanowisku technik inżynierii środowiska i melioracji z reguły są wysokie i oscylują co najmniej wokół wartości na poziomie średniej krajowej. Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego (Struktura wynagrodzeń według zawodów, 2018) w grupie osób zatrudnionych jako technicy nauk fizycznych, chemicznych i technicznych (do której zaliczają się osoby pracujące na stanowisku technik inżynierii środowiska i melioracji) - średnie wynagrodzenie brutto wynosi 5 290 PLN i jest o 15% wyższe niż średnia krajowa, która wynosi 4 590 PLN brutto.¹

MIESIĘCZNE WYNAGRODZENIE CAŁKOWITE BRUTTO NA STANOWISKU TECHNIK INŻYNIERII ŚRODOWISKA I MELIORACJI



Na wysokość wynagrodzenia mają wpływ czynniki takie jak:

- wielkość firmy,
- kapitał firmy,
- wykształcenie,
- staż pracy,
- region zatrudnienia.

¹<https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/rynek-pracy/pracujacy-zatrudnieni-wynagrodzenia-koszty-pracy/struktura-wynagrodzen-wedlug-zawodow-w-pazdzierniku-2018-roku,4,9.html>

Szansę na zatrudnienie zwiększają:

- posiadanie uprawnień do pracy na wysokościach,
- gotowość do bycia mobilnym zawodowo,
- znajomość języka obcego zawodowego w stopniu komunikatywnym,
- dobra znajomość programu AutoCad lub innych oprogramowań do projektowania,
- posiadanie uprawnień do obsługi maszyn budowlanych,
- posiadanie uprawnień budowlanych w specjalności inżynierskiej hydrotechnicznej do kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie.



GDZIE SZUKAĆ INFORMACJI NA TEMAT ZATRUDNIENIA?

Informacji na temat zatrudnienia szukaj na:

- <http://pracuj.pl>
- <http://gazetapraca.pl>
- <http://praca.pl>
- <http://praca.gov.pl>
- <http://praca.money.pl>
- <http://pl.jooble.org>

Portale branżowe:

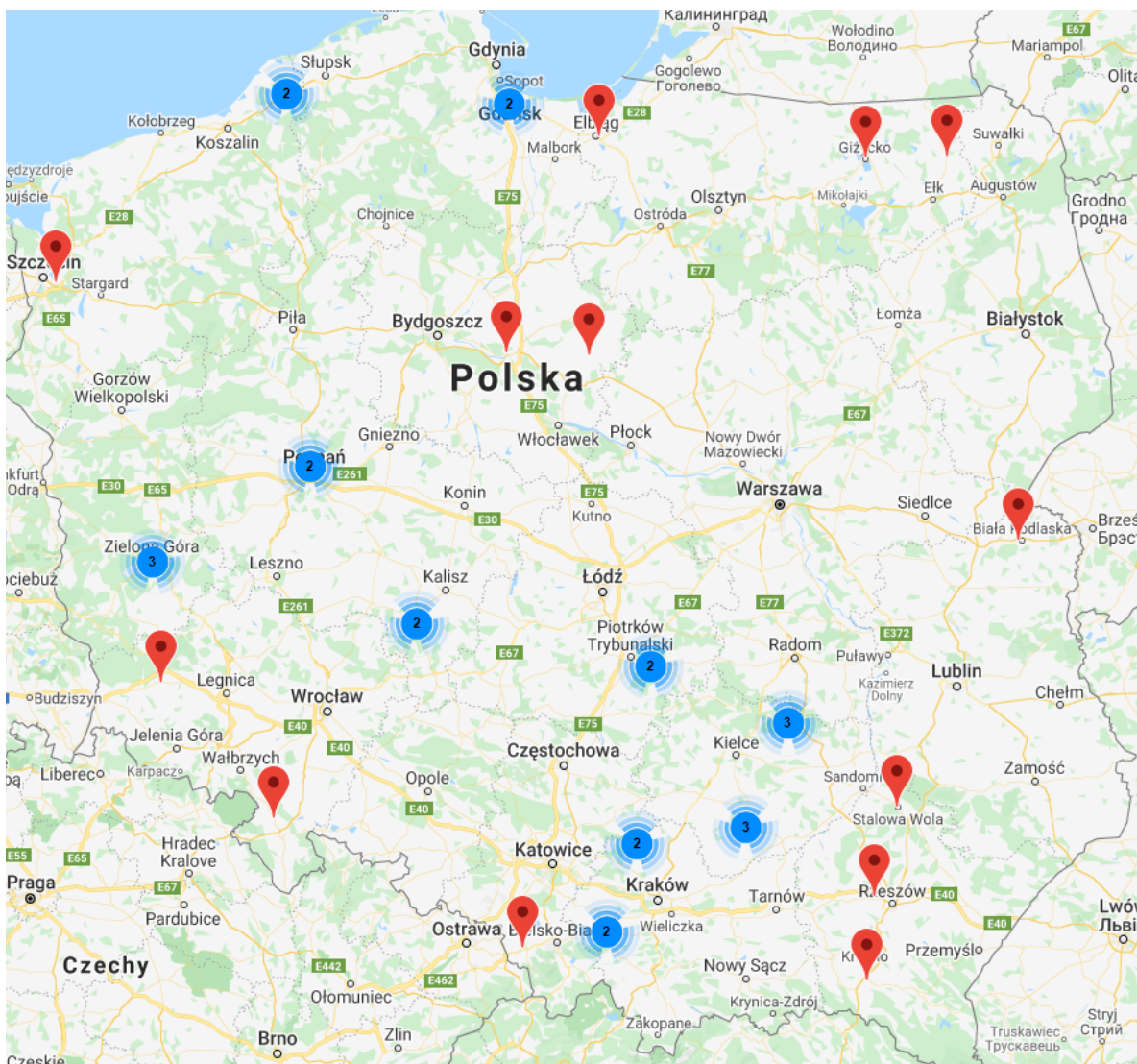
- <http://www.piib.org.pl/>
- <http://wody.gov.pl/>
- <http://poradnikprojektanta.pl/>

4. STATYSTYKI ORAZ INFORMACJE DOTYCZĄCE SZKÓŁ

Dane statystyczne, ogólne informacje dotyczące szkół możesz znaleźć w opracowaniach Głównego Urzędu Statystycznego „Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2018/2019”.

SZKOŁY PROWADZĄCE KSZTAŁCENIE W ZAWODZIE TECHNIK INŻYNIERII ŚRODOWISKA I MELIORACJI

Informację o szkołach prowadzących kształcenie w tym zawodzie na terenie całego kraju znajdziesz pod adresem: <http://rspo.men.gov.pl/>.

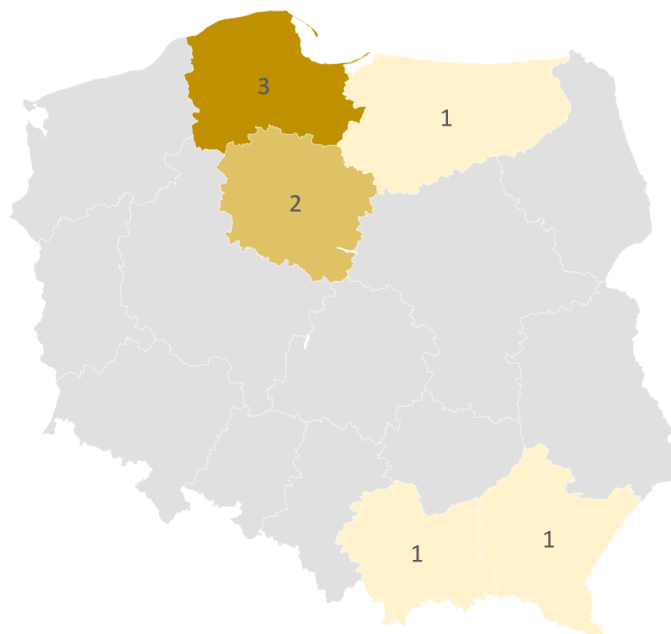


Orientacyjna mapa szkół prowadzących kształcenie w zawodzie technik inżynierii środowiska i melioracji w roku szkolnym 2019/2020.

 szkoła prowadząca kształcenie w zawodzie technik inżynierii środowiska i melioracji

 liczba szkół prowadzących kształcenie w zawodzie technik inżynierii środowiska i melioracji

Technik inżynierii środowiska i melioracji - szkoły kształcące w zawodzie

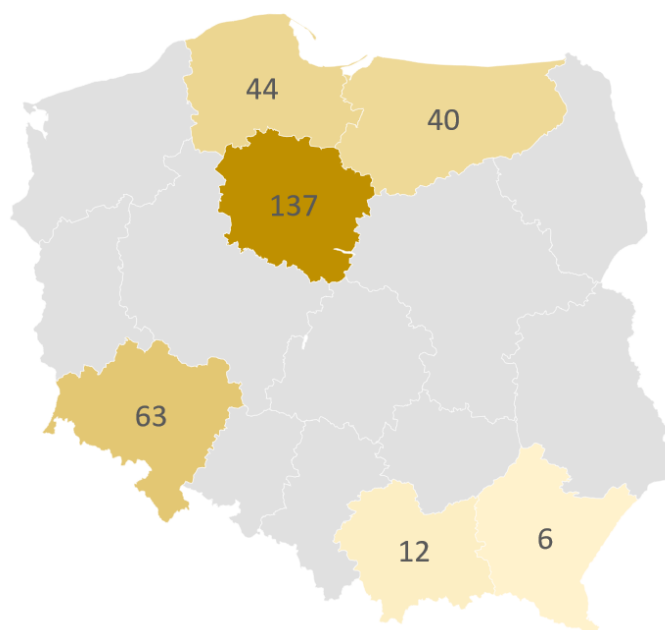


Dane MEN – liczba szkół kształcących w zawodzie technik inżynierii środowiska i melioracji w roku szkolnym 2019/2020.

PREFERENCJE UCZNIÓW PRZY WYBORZE SZKOŁY

Poniżej mapa obrazująca liczbę uczniów, którzy wybrali kształcenie w zawodzie technik inżynierii środowiska i melioracji w roku szkolnym 2019/2020.

Technik inżynierii środowiska i melioracji - wybory uczniów



Dane MEN – liczba uczniów, którzy wybrali kształcenie w zawodzie technik inżynierii środowiska i melioracji w roku szkolnym 2019/2020.

CZĘŚĆ III – MATERIAŁY POMOCNICZE

1. NARZĘDZIA I MATERIAŁY WZBOGACAJĄCE WARSZTAT PRACY DORADCÓW ZAWODOWYCH

PRZYDATNE LINKI

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 16 maja 2019 r. w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów szkolnictwa branżowego (Dz.U. z 2019 r. poz.991)	http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20190000991
Centralna Komisja Egzaminacyjna – wytyczne do egzaminów zawodowych	http://cke.gov.pl/egzamin-zawodowy/
Główny Urząd Statystyczny – dane dotyczące edukacji	http://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/edukacja/edukacja/
Centrum Informatyczne Edukacji – dane statystyczne	http://cie.men.gov.pl/sio-strona-glowna/dane-statystyczne/uczniowie-dane-statystyczne/
Rejestr Szkół i Placówek Oświatowych	http://rspo.men.gov.pl
Ministerstwo Edukacji Narodowej – kształcenie zawodowe	http://gov.pl/web/edukacja/szkolnictwo-branzowe
Doradztwo zawodowe Ośrodek Rozwoju Edukacji	http://doradztwo.ore.edu.pl/
Eurodoradztwo Polska w resorcie pracy	http://eurodoradztwo.praca.gov.pl/
Europejskie Ramy Akredytacji dla praktyków poradnictwa zawodowego	http://corep.it
Instytut Charakterologii	http://charakterologia.pl/
Portal Europejskich Służb Zatrudnienia (EURES)	http://eures.praca.gov.pl

Portal publicznych służb zatrudnienia	http://psz.praca.gov.pl
Portal Rynek Pracy	http://rynekpracy.org
Portal Rynku Pracy	http://hrk.pl/is
Instytut Badań Edukacyjnych	http://ibe.edu.pl

2. NARZĘDZIA I MATERIAŁY ROZSZERZAJĄCE INFORMACJĘ ZAWODOZNAWCZĄ

- Podstawa programowa kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego – Technik inżynierii środowiska i melioracji – 311208,
- Klasyfikacja zawodów szkolnictwa branżowego (Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego),
- Informator o egzaminie potwierdzającym kwalifikacje w zawodzie – Technik inżynierii środowiska i melioracji – 311208,
- Oświata i wychowanie w roku szkolnym 2018-2019,
- Obwieszczenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie prognozy zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego na krajowym i wojewódzkim rynku pracy publikowane corocznie w terminie do dnia 1 lutego danego roku.

PRASA BRANŻOWA

- „Gospodarka Wodna”,
- „Gaz, Woda i Technika Sanitarna”,
- „Wodociągi i Kanalizacja”,
- „Technologia Wody”,
- „Inżynier Budownictwa”.

IMPREZY BRANŻOWE

- Water Expo Poland w Warszawie (międzynarodowe targi poświęcone m.in. problematyce gospodarki wodnej),
- Forum Gospodarki Wodnej i Ściekowej HydroSilesia.



Obudowa Multimedialna Doradztwa Zawodowego

Informacja zawodoznawcza dedykowana uczniom klas 4-8 szkoły podstawowej.



Fundusze Europejskie
Wiedza Edukacja Rozwój



**Rzeczpospolita
Polska**

Unia Europejska
Europejski Fundusz Społeczny

